

Översättning; se fotnot

PALAIS DES NATIONS • 1211 GENEVA 10, SWITZERLAND

www.ohchr.org • TEL: +41 22 917 9543 / +41 22 917 9738 • FAX: +41 22 917 9008 • E-MAIL: registry@ohchr.org

Mandat av FN:s särskilde rapportör om tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning

REFERENS:
AL SWE 4/2019

12 september 2019

Ms. Margot Wallström
Utrikesminister

Ers Excellens,

Jag har äran att tilltala er i min egenskap av FN:s särskilde rapportör om tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, enligt resolution 34/19 som antagits av FN:s råd för mänskliga rättigheter.

Beträffande mitt meddelande som sändes den 28 maj ("SWE 2/2019") om ärendet med herr Julian Assange, vill jag tacka ers excellens regering för svaret daterat 12 juli 2019. Fast jag verkligen uppskattar de förklaringar och åsikter som ers excellens regering framför, minskar de inte min djupa oro om huruvida Sverige i detta fall har uppfyllt sina förpliktelser i förhållande till förbudet mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. Därför med detta brev vill jag framföra följande ytterligare iakttagelser och klargöranden, och dessutom upprepa eller vidare precisera mina frågor i den mån som jag anser att de inte har fått tillfredsställande svar.

1. Det aktuella fallets relevans för den särskilde rapportörens mandat

Till att börja med vill jag klargöra att för mitt mandat väcker detta fall allvarliga farhågor inom tre skilda områden.

- a) Först, i ett retrospektivt perspektiv är jag allvarligt bekymrad över herr Assanges hälsotillstånd, enligt vad jag märkte under mitt besök. Då visade han alla symtom som är typiska för en person som har utsatts för psykologisk tortyr under en längre tid. Med hänsyn till detta vill jag fastställa de faktorer som kan ha bidragit till att framkalla den nuvarande situationen, samt rekommendera vilka utrednings-, gottgörelse- och rehabiliteringsåtgärder som skall vidtas av de ansvariga staterna.

- b) För det andra, i ett framtidsperspektiv har jag allvarliga farhågor om att, i fall han utlämnas till USA, skulle herr Assange stå inför en verklig risk för allvarliga kränkningar av hans mänskliga rättigheter, inklusive behandling och förhållanden under inspärning som är att jämställa med tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. Därför vill jag understryka allvaret i mina farhågor och uppmanar alla stater som för närvarande utövar jurisdiktion över herr Assange, eller som eventuellt i framtiden kan komma att göra det, att strikt följa principerna för rättssäkerhet och det absoluta förbudet mot *refoulement* där det föreligger en verklig risk för tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning.
- c) För det tredje, i ett policyperspektiv är jag allvarligt oroad över att herr Assange blir åtalad och misshandlad därför att han har publicerat bevis för att statsföreträdare har begått grova illgärningar, inklusive internationella brott med inslag av tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, medan de skyldiga statsföreträdarna får straffrihet i flagrant strid mot de mest grundläggande principerna om rättvisa, mänsklig anständighet och rättsordning.

I detta avseende vill jag uppmana de inblandade staterna att uppfylla sin internationella skyldighet att genomföra en prompt och opartisk utredning varhelst det finns rimlig anledning att tro att tortyr eller misshandel har begåtts, anstiftats, bejakats eller bifallits. Jag vill också uppmana dem att åtala alla överträdelser, inklusive blotta försök, medverkan och deltagande, samt att åtala samtliga brott, inklusive bara försök, medverkan och delaktighet, och dessutom att tillhandahålla full gottgörelse och rehabilitering till offren.

2. Rättsväsendets självständighet

Jag uppskattar verkligen påståendet av ert excellens regering att den inte kan blanda sig i, påverka eller kommentera de självständiga beslut som fattas av svensk åklagare och domstolar, i synnerhet när det gäller en pågående kriminell utredning. Samtidigt vill jag påminna om att Sveriges internationella skyldigheter i förhållande till förbudet mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning inte är begränsade till regeringens exekutiva gren. Dessa skyldigheter gäller landet i sin helhet samt till alla dess offentliga myndigheter och institutioner, inklusive domstolarna och åklagarmyndigheten, oavsett deras institutionella självständighet från regeringen.

Det faktum att mina meddelanden i enlighet med diplomatiskt protokoll ska riktas till utrikesministern hindrar inte regeringen från att förmedla mina iakttagelser, frågor och rekommendationer till andra relevanta regeringsgrenar, inklusive domstolsväsendet och åklagarmyndigheten, och att be om deras reaktioner för att sedan vidarebefordra dessa till mitt ämbete. Någon annan tolkning skulle i praktiken förhindra mitt ämbete från att undersöka tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning till följd av domar, beslut, handlingar eller underlåtenheter av domstolar, åklagare eller polis, som utgör en betydande andel av de anklagelser som globalt mottagits av mitt ämbete. Därför ber jag respektfullt om ert excellens regering för sin hjälp med att försäkra att mina frågor mottas och besvaras av gällande myndigheter.

3. Rapporterad godtycklighet i den preliminära utredningen

Jag noterar också att ert excellens regering avvisar alla antydningar om "att de svenska myndigheterna hade några andra skäl för sitt agerande än att utreda det brott som Assange misstänks för i Sverige". Klargörandet av denna fråga är relevant för mitt mandat, därför att det sätt på vilket förundersökningen mot herr Assange har utförts av den svenska åklagaren verkar att väsentligt, om inte avgörande, ha bidragit till olika mönster av grym, omänsklig eller förnedrande behandling som herr Assange sedan 2010 har utsatts för.

Från början vill jag göra klart att jag inte har några förutfattade meningar om herr Assanges skuld eller oskuld i förhållande till anklagelserna mot honom i Sverige om sexuella brott, samt att herr Assange enligt lag är både förpliktad och har rätt till att svara på dessa anklagelser i en prompt och opartisk juridisk process som garanterar ett fullständigt skydd för hans mänskliga rättigheter. Detta gäller inte bara det svenska brottmålsförfarandet, utan även hans eventuella efterföljande utlämning till Förenta staterna eller något annat land. Det är de svenska myndigheternas ansvar att ordna ett tillstånd där Assange kan vara säker på att alla svenska rättsliga förfaranden mot honom utförs i ärligt uppsåt av självständiga och opartiska rättsliga myndigheter samt att hans mänskliga rättigheter kommer att skyddas fullt ut, inte bara i teorin utan också i praktiken. Om Sverige inte kan eller inte vill garantera ett sådant tillstånd, har Assange rätt att söka internationellt skydd.

Vid utövning och tolkning av sitt internationella ansvar för rättssäkerhet är samtliga svenska myndigheter bland annat bundna av förbudet mot godtycklighet och principen om god tro (art. 26 och 31 VCLT). Antagandet om god tro omintetgörs: när offentliga myndigheter i ett specifikt fall kontinuerligt och konsekvent utför sina förfaranden: på ett sätt som är oförenligt med principerna om objektivitet, självständighet, opartiskhet och effektivitet; när de inte gör något försök att utreda, korrigera eller åtgärda rapporterat felaktigt beteende; och när de inte visar erforderlig hänsyn till den misstänktes legitima intressen, inklusive hans rätt till en rättvis rättegång, skyddet av hans integritet och rykte, samt skyddet mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning.

Efter att ha granskat allt för mig tillgängligt bevis, och utan att i förväg bedöma ytterligare stödjande eller motsägelsefulla information som eventuellt i framtiden uppdagas, har jag efter moget övervägande kommit fram till att de följande omständigheterna, tillsammans med de svenska myndigheternas handlingar och underlåtenheter, kullkastar antagandet att förundersökningen mot herr Assange har utförts och för närvarande utförs i god tro och i överensstämmelse med de grundläggande principerna för rättssäkerhet och rättvisa:

- a) **Försummelse av sekretess och försiktighet:** På kvällen den 20 augusti 2010, bara ett par timmar efter att de två berörda kvinnorna, AA och SW, först hade besökt en polisstation för att fråga om herr Assange kunde tvingas till att ta ett HIV-test, beordrade svensk åklagarpersonal gripandet av herr Assange och informerade tabloidtidningen Expressen att han misstänktes för att ha våldtagit två kvinnor,
  - utan att dessförinnan göra något försök att ge herr Assange en möjlighet att svara på dessa anklagelser;

- trots det faktum att det första dokumenterade polisförhøret av den första kvinnan (AA) vid den tiden ännu inte hade ägt rum, utan började först klockan 11:31 följande dag, 21 augusti 2010;
- trots det faktum att den andra kvinnan (SW) några timmar tidigare, klockan 18:40 den 20 augusti 2010, hade blivit så känslomässigt upprörd att hon beslutade att avbryta sitt förhör och att lämna polisstationen så snart hon fick höra att åklagaren avsåg att utnyttja hennes vittnesbörd för att gripa Assange för misstänkt våldtäkt;
- trots att SW hade skickat textmeddelanden, till och med under sitt förhör på polisstationen, som gjorde klart: att hon var "chockerade när de arresterade honom"; att det enda hon ville var att herr Assange skulle ta ett HIV-test; att hon inte hade för avsikt att anklaga honom för något brott, men att polisen var "angelägen att lägga vantarna på honom" och att "det var polisen som hittade på anklagelserna";
- trots att Assange var närvarande i Sverige och lätt kunde ha förhörts innan man vidtog åtgärder som allvarligt och i onödan skulle skada hans rykte;
- trots avsaknad av tvingande bevis, någon tidspress eller någon relevant kriminell historia för herr Assanges del;
- och trots kravet om anonymitet, diskretion och sekretess beträffande såväl målsägandens som den misstänkta identiteter vid förundersökningar av anklagelser om sexuella brott.

På liknande sätt på den 30 augusti 2010, efter att herr Assange äntligen blivit förhörd av överordnad polisman MG, som hade lovat honom full sekretess, läcktes förhøret omedelbart till massmedier.

Fast det har rapporterats att den svenska justitieombudsmannen har inlett en utredning av dessa brott mot sekretess- och försiktighetsplikt, verkar det som om denna utredning hemlighålls eller förhastat har avslutats, eller har dess slutsatser undanhållits från allmänheten.

Sammanfattningsvis, trots den stora partiskheten och godtyckligheten som redan visats av den svenska åklagarens inledande åtgärder, och trots den onödiga och oproportionerliga skada som har orsakats herr Assanges rykte, verkar inga disciplinära eller rättsliga påföljder ha ålagts de ansvariga tjänstemännen. Detta uppvisar en officiell inställning av likgiltighet mot, för att inte säga delaktighet i, allvarliga tjänstefel.

- b) **Bortseende från urskuldande bevis.** Sedan augusti 2010 har den svenska åklagaren hävdats och proaktivt spridit en förenklad historia om "den våldtäktsmisstänkte" Assange, trots kardinalprincipen om oskuldspresumtion, och trots att det finns motsägelsefulla och urskuldande bevis som ställer allvarliga frågor om denna historias trovärdighet, däribland i synnerhet:
- att den 25 augusti 2010 efter att ha granskat bevisen, inklusive de ursprungliga uttalandena av SW och AA, avslutade formellt chefsåklagaren för Stockholm EF våldtäktsutredningen mot herr Assange, och konstaterade

att "Jag tror inte att det finns anledning att misstänka att han har begått våldtäkt" samt att "det beteende som anförts av SW inte visade tecken på något som helst brott";

- att den kriminaltekniska undersökningen av en kondom som lämnats som bevis, som påståddes ha använts och rivits sönder av herr Assange under samlag med AA, upptäckte inget spår av DNA från vare sig herr Assange eller AA;
- att AA:s beteende och textmeddelanden (inklusive tweets) efter det påstådda brottet inte stöder åklagarens "våldtäkt"-historia, bland annat: AA insisterade på att fortsätta vara värd för herr Assange i sin enrumslägenhet, trots att flera andra personer uttryckligen erbjöd alternativ husrum för honom; AA gick med på att tjäna som hans pressekreterare och postade entusiastiska tweets som uttryckte hur mycket hon gillade att umgås med honom; AA nonchalant berättade för andra om herr Assanges avsikt att ha sexuella relationer med SW, vars adress och kontaktuppgifter var kända för henne, men inte varnade SW eller någon annan för att hon skulle ha blivit sexuellt attackerad av herr Assange; AA inte hade för avsikt att rapportera något brott mot Assange, utan tog SW till en polisstation där hennes väninna IK arbetade som polis, så att SW kunde fråga om möjligheten att tvinga herr Assange att ta ett HIV-test; och AA i en tweet den 22 april 2013 offentligt bekräftade att hon inte hade våldtagits;
- att SW:s beteende, textmeddelanden och uttalanden efter det påstådda brottet inte bara diskrediterar åklagarens "våldtäkt"-historia, utan till och med tyder på försök att manipulera och utnyttja SW i syfte att falskt anklaga herr Assange, inklusive bland annat: enligt SW: s egna ord i polisrapporten, efter ett kort meningsutbyte med herr Assange om oskyddat sex — utan något som helst inslag av tvång, oförmåga eller bedräglighet — [hon] "lät honom fortsätta" att ha oskyddat samlag med henne, men senare blev orolig att hon kunde ha smittas av HIV; SW skickade textmeddelanden under och efter hennes förhör på polisstationen som berättade att hon bara ville få Assange att ta ett HIV-test, att hon inte ville rapportera något brott, men pressades till att göra det av svensk polis som "var angelägen om att lägga vantarna på honom" samt att "det var polisen som hittade på anklagelserna"; och SW vägrade att underteckna sitt uttalande, avbröt förhöret och lämnade polisstationen så snart hon fick veta att åklagaren avsåg att utnyttja hennes vittnesmål för att gripa Assange som misstänk för våldtäkt.

Trots starka tecken på att den svenska polisen och åklagarpersonal medvetet manipulerade och pressade SW, som hade kommit till polisstationen i ett helt annat syfte, till att göra ett uttalande som kunde utnyttjas för att gripa herr Assange som misstänkt för våldtäkt — mot SW:s egen vilja och hennes egen tolkning av sin upplevelse. Det verkar som om ingen utredning om maktmissbruk, tvång eller falsk anklagelse har genomförts, samt att det inte har blivit några disciplinära eller rättsliga påföljder för de ansvariga tjänstemännen.

- c) **Aktiv manipulering av bevis.** Enligt bevis som har gjorts tillgängligt för mig, när fallet om den påstådda våldtäkten mot SW formellt den 25 augusti 2010 hade avslutats av Stockholms chefsåklagare:

- Följande dag, den 26 augusti 2010, utan att konsultera SW ändrade polisofficer IK, som den 20 augusti 2010 formellt hade förhört henne, SW:s ursprungliga uttalande och ersatte den i polisens databas, allt på instruktion av sin överordnade officer MG.
- SW:s ändrade uttalande överlämnades sedan till CB, det juridiska ombud som utsågs av staten för att företräda AA och SW; detta ombud vidarebefordrade det till en annan åklagare (MN) som den 1 september 2010, baserat på detta ändrade uttalande, återupptog utredningen mot herr Assange för våldtäkt av SW och utvidgade det påstådda brottet mot AA till flera åtalpunkter om tvång och sexuellt ofredande.

Trots starka tecken på att polisen avsiktligt har mörklagt och manipulerat bevis, verkar ingen utredning har utförts samt att inga disciplinära eller rättsliga påföljder har ålagts de ansvariga tjänstemännen.

d) **Bortseende från intressekonflikter.** I samband med de samordnade insatserna för att återuppta brottsutredningen mot herr Assange noterar jag med allvarlig oro:

- att utredande polis IK, som utförde det formella polisförhøret av SW, var redan före dessa händelser en personlig vän till AA;
- att SW:s ursprungliga uttalande från den 20 augusti 2010, som utgör ett väsentligt bevis, inte längre är tillgängligt utan ersattes den 26 augusti 2010 av den text som unilateralt ändrades av polis IK på instruktion av hennes överordnade officer MG;
- den överordnade officer MG skötte senare också det formella förhøret av herr Assange den 30 augusti 2010;
- att åklagaren MN, trots begäran av herr Assanges försvarsadvokat, bestämt vägrade att låta någon annan polis än MG förhöra herr Assange, med följd att MG:s rapporterade sjukfrånvaro förhindrade ytterligare förhör av herr Assange innan hans avresa från Sverige 27 september 2010;
- att juridiskt ombud CB, som representerade AA och SW, utsågs av staten i syfte att bestrida chefsåklagaren EF:s beslut att avsluta våldtäktsutredningen mot Assange;
- att advokaten CB tidigare hade tjänstgjort som jämställdhetsombudsman för den svenska regeringen och drev en advokatbyrå tillsammans med TB, som hade varit justitieminister vid den tidpunkt då svensk säkerhetspolis olagligt kidnappade och överlämnade två personer till CIA och efterföljande tortyr;
- att Facebook-inlägg av polis IK, som hade förhört SW och ändrat hennes uttalande, inkluderar bilder av sig själv tillsammans med före detta minister TB och visar en stark partiskhet mot herr Assange, och kallar chefsåklagare EF:s beslut att avsluta våldtäktsutredningen för en "skandal". Dessutom uttrycker hon sitt förtroende för de båda kvinnornas nyutnämnda advokat — "vår [*sic!*] kära, framstående och ytterst kompetenta CB förhoppningsvis kommer att skapa lite ordning!" — samt för att "den överskattade Assange bubblan (är) redo att brista".

- att samtliga inblandade — målsägande AA, polis IK och hennes överordnade MG, åklagare MN, den av staten utsedda advokaten CB och före detta justitieminister TB — var sammankopplade genom samma politiska parti och/eller agenda, samt att några av dem till och med var personliga vänner och/eller tillsammans kampanjade inför det kommande valet.

Trots att alla nyckelpersoner som varit inblandade i att manipulera bevis och återuppta förundersökningen mot herr Assange har varit sammankopplade genom flerfaldiga nära personliga och politiska band och har uppvisat en stark partiskhet mot herr Assange, verkar det som om inga intressekonflikter har registrerats eller undersökts samt att inga beslut om jävighet eller andra korrigerande åtgärder har vidtagits beträffande de inblandade tjänstemännen.

e) **Bortseende från kraven på nödvändighet och proportionalitet.** I november 2010 beslutade den svenska åklagaren MN att utfärda ett häktningsbeslut, en europeisk arresteringsorder och ett relaterat av Interpol utfärdat "rött meddelande" för efterlysta rymlingar, så att herr Assange kunde förhöras angående de anklagelser om sexuella brott som hade gjorts mot honom:

- trots att Assange redan den 30 augusti 2010 frivilligt hade underkastat sig förhör av den svenska polisen angående anklagelserna från AA;
- trots att Assange därefter i över tre veckor hade stannat kvar i Sverige till åklagarens förfogande, men trots upprepade begäran inte förhörts eller på annat sätt fått svara på anklagelserna från SW;
- trots att före Assanges utresa från Sverige, hade hans försvarsadvokat, begärt och fått åklagarens uttryckliga tillstånd för Assange att lämna landet;
- trots att Assange efter sin utresa föreslog flera datum då han var villig att återvända till Sverige för att förhöras;
- trots att som alternativ hade Assange också erbjudit sig att svara på frågor i London, eller per telefon, via videolänk eller skriftligen;
- trots att alla dessa möjligheter avvisades av den svenska åklagaren av mindre sannolika skäl — som arbetsbelastning, schemakrock, sjukfrånvaro hos polisman MG och juridiska hinder — som senare medgavs att inte existerade;
- trots att det kunde förutses att en internationell arresteringsorder för misstänkt våldtäkt skulle förvärra den onödiga och oproportionerliga skada som herr Assanges rykte redan hade fått av åklagarens tidigare sekretessbrott.

Åklagarens beslut att vägra förhöra herr Assange personligen medan han fortfarande befann sig i Sverige eller efter hans avresa trots att alternativa medel var lättillgängliga, för att i stället aggressivt driva på hans arrestering och utlämning, verkar vara ett allvarligt brott mot den grundläggande principen om att en häktning är godtagbar endast när den är absolut nödvändig och proportionerlig. Denna princip bekräftades av Uppsala tingsrätt den 3 juni 2019 när den vägrade att bevilja en ny häktningsorder och utlämningsbegäran mot

herr Assange. Tingsrätten fastslog att förundersökningen kunde slutföras samt att ett beslut om huruvida att väcka åtal kunde fattas genom att förhöra herr Assange i London — en åtgärd som herr Assange enligt uppgift alltid hade gått med på och upprepade gånger hade föreslagit för den svenska åklagaren.

- f) **Bortseende från rätten till information och tillräckligt försvar.** När den svenska åklagaren beslutade att begära herr Assanges häktad i sin frånvaro, hade det gått nästan tre månader sedan de påstådda brotten. Men trots upprepade begäran från herr Assanges svenska försvarsadvokat (BH), vägrade åklagaren att informera någondera om de exakta anklagelserna mot herr Assange, eller att förse dem med några andra för fallet väsentliga handlingar, vilket allvarligt bröt med herr Assanges rätt till information och förhindrade hans möjligheter att förbereda sitt försvar i enlighet med de grundläggande rättssäkerhetsprinciperna.
- g) **Bortseende från rätten att överklaga till Europadomstolen (Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna).** Den 15 juni 2012, en dag efter att den brittiska högsta domstolen hade avslagit herr Assanges bestridande av den svenska utlämningsbegäran, begärde den svenska åklagaren MN att tidsspannet för herr Assanges överklagande till Europadomstolen skulle reduceras till "noll", vilket utsatte honom för risken att han omedelbart skulle gripas och utlämnas. Det enda tänkbara syfte för denna begäran var att avsiktligt beröva herr Assange sin rätt att överklaga till Europadomstolen, och därmed hans skydd mot potentiellt irreparabel skada i strid mot Europeiska konventionen om mänskliga rättigheter.
- h) **Bortseende från avtalet om ömsesidig rättslig hjälp.** Från oktober 2010 till mars 2015 vägrade den svenska åklagaren MN att förhöra herr Assange via videolänk eller personligen i London, med argumentet att det fanns juridiska skäl som förhindrade henne från att göra det:
- trots att herr Assange upprepade gånger för den svenska åklagaren hade anmält sin tillgänglighet för en sådan utfrågning;
  - trots att förhör av misstänkta eller vittnen i Storbritannien enligt uppgift var standardpraxis som tillämpades av Sverige i dussintals samtida kriminella utredningar enligt avtalet med Storbritannien om ömsesidig rättslig hjälp;
  - och trots att den svenska åklagarens vägran och efterföljande förhållning fick som följd att det påstådda brottet mot målsägande AA upphörde enligt gällande preskriptionstid, och därmed berövades AA, herr Assange och allmänheten alla möjligheter att erhålla sanningen och rättvisa angående dessa anklagelser.

Det var först i mars 2015 som den svenska åklagaren gick med på att förhöra herr Assange på Ecuadors ambassad och därmed motbevisade sina tidigare påståenden om juridiska hinder. Det gjorde hon när det blev tydligt att hennes fortsatta vägran skulle förmå Sveriges högsta domstol att häva häktningsbeslutet med hänsyn till proportionalitetsprincipen. Häktningsbeslutet upprätthölls av Högsta domstolen med hänvisning till åklagarens ansträngningar för att skaffa tillstånd att förhöra herr Assange i London. Men processen försenades ytterligare genom uppenbara förhållningar och blockeringar av både svenska och ecuadorianska myndigheter. Herr Assanges länge väntade förhör

kunde äntligen äga rum i slutet av november 2016, mer än sex år efter de påstådda brotten. Som de relevanta besluten av både Högsta domstolen (2015) och Uppsala tingsrätt (2019) bekräftar: den svenska åklagarens orubbliga krav på herr Assanges utlämning, i stället för att använda lättillgängliga alternativa möjligheter för att slutföra förundersökningen, varken krävdes enligt svensk lag eller överensstämde med det allmänna rättssäkerhetskravet för proportionalitet. Detta väcker allvarliga tvivel om huruvida svenska åklagare har agerat i god tro.

- i) **Likgiltighet eller medverkan vid tredje parts inblandning.** Med tanke på att den svenska utredningen mot herr Assange inte har någon påtaglig, territorial eller personlig koppling till Storbritannien eller Förenta staterna, är jag särskilt bekymrad över följande korrespondens, som tyder på svensk likgiltighet eller till och med medverkan med tredje part, nämligen British Crown Prosecution Service (CPS, Storbritanniens åklagarmyndighet) och möjligen även USA:s Federal Bureau of Investigation (FBI):
- I januari 2011 hävdade British Crown Prosecution Service i e-brev till den svenska åklagaren: "Vänligen tro inte att detta ärende behandlas som en vanlig begäran om utlämning" samt "det vore inte förnuftigt för de svenska myndigheterna att försöka förhöra svaranden i Storbritannien."
  - Den 15 augusti 2012, i ett exempellöst utspel som utlöste en global protest, skickade den brittiska utrikesministern en *note verbal* till den ecuadorianska regeringen som varnade att, om Ecuador skulle erbjuda herr Assange asyl, skulle Storbritannien möjligen göra ett tillslag på ambassaden för att gripa honom. Notens slutade: "Vi hoppas verkligen att det inte går så långt".
  - Den 31 augusti 2012, med hänvisning till en nyhetsartikel som antydde att Sverige övervägde att avsluta utredningen mot herr Assange, skickade brittiska CPS ett e-brev till den svenska åklagaren som uppmanade henne: "Våga inte få kalla fötter!!"
  - Den 18 oktober 2013, med hänvisning till möjligheten att Sverige kunde tvingas "upphäva häktningsbeslutet [...] och dra tillbaka den europeiska arresteringsordern", skrev den svenska åklagaren till brittiska CPS: "Detta skulle på ett väsentligt sätt påverka inte bara oss utan även er", och därefter: "Jag är ledsen att detta kom som en (obehaglig) överraskning. Visst är det ok om du tar dig tid att fundera över detta. [...] Jag hoppas att jag inte förstörde din helg."
  - Den 29 november 2013, till synes med hänvisning till en nyhetsartikel från dagen innan med rubriken "USA redo att överge planerna för att åtala Julian Assange", skrev brittiska CPS till den svenska åklagaren: "Jag har absolut ingen aning [...] vilka diskussioner eller förhandlingar som kan ha pågått. Själv har jag absolut inte varit inblandad i någon av dem. Jag vet inte i vilken utsträckning du har kännedom om denna till synes faktiska (US) händelseutvecklingen [...]."
  - Den 12 juli 2012 fick brittiska CPS ett e-brev från den svenska vice åklagaren som försäkrade att hon och åklagaren lade alla e-brev relaterade till herr Assange "i speciella mappar som inte är tillgängliga eller spårbara för någon annan än oss själva".

- På en presskonferens den 19 maj 2017 bekräftade den svenska åklagaren att hon och hennes ställföreträdare hade fått ett e-brev från en FBI-officer om Assangeärendet, men hävdade att alla kopior av detta e-brev hade raderats och att ingen kom ihåg avsändarens namn eller den exakta begäran som gjorts i denna korrespondens.

Medan ovannämnd korrespondens ställer fler frågor än den svarar, tyder dess ton och innehåll på att brittiska CPS hade starka intressen — oberoende av de som drevs av den svenska åklagaren — för att hindra att herr Assange skulle förhöras i London, och även för att förhindra Sveriges övervägda nedläggning av utredningen och indragning av arresteringsordern — ett alternativ som den svenska åklagaren sorgset kännetecknade som en "obehaglig överraskning", inte bara för Sverige utan även för Storbritannien, som brittiska CPS noga skulle behöva fundera över.

- j) **Vägran att garantera *non-refoulement*.** Under nio års förundersökning har Sverige konsekvent vägrat ge herr Assange försäkringar om att han, i händelse av en utlämningsbegäran från USA, inte skulle överlämnas till USA i strid med art. 3 i CAT och Art. 7 i ICCPR. [CAT = FN:s konvention mot tortyr. ICCPR = Internationell konvention om medborgerliga och politiska rättigheter]
- trots utbredd internationell praxis, särskilt i utlämningsfall, att begära och ge diplomatiska försäkringar med avseende på respekt för de mänskliga rättigheterna, inklusive förbudet mot direkt eller indirekt *non-refoulement* i fall av en kommande utlämningsbegäran från en tredje stat;
  - trots att det absoluta förbudet mot *refoulement* mot risken för tortyr och misshandel har företrädare framför alla skyldigheter eller begränsningar som kan uppstå enligt nationell lagstiftning, eller enligt något befintligt utlämningsavtal eller annan internationell ordning;
  - och trots att herr Assange hade en befogad rädsla för utomrättslig utlämning från Sverige till USA, särskilt med tanke på Sveriges historia om godtyckligt överlämnande av personer till CIA:s förvar och efterföljande tortyr. (Agiza mot Sverige, CAT/C/34/D/233/2003, och Alzery mot Sverige, ICCPR/C/88/D/1416/2005).

I detta sammanhang noterar jag att de brittiska myndigheterna i ett brev daterat den 10 april 2019 vägrade att delta i en dialog med mitt ämbete angående en potentiell amerikansk utlämningsbegäran om herr Assange. Det står i brevet "att det inte skulle vara lämpligt för statsföreträdare att spekulera om hypotetiska scenarier". Följande dag, den 11 april 2019, utvisades herr Assange från den ecuadorianska ambassaden och greps av den brittiska polisen. Detta utlöste det omedelbara offentliggörandet av en utlämningsbegäran från USA som tydligen hade planerats, förberetts och samordnats länge i förväg, och som grundades på ett hemligt Grand Jury-åtal daterat 6 mars 2018.

Ers excellens regering hävdar att "varje diskussion om en utlämning av herr Assange till en tredje stat är således strikt hypotetisk". Men såväl allmän internationell diplomatisk praxis i mycket uppmärksammade utlämningsärenden och information som jag har fått tillgång till om fallet med herr Assange tyder på att Sverige och USA redan preliminärt har utbytt information angående en potentiell utlämningsbegäran. Därmed blir det tilltänkta scenariot allt annat än hypotetiskt.

k) **Genomgående förhållning av procedurer.** Mer generellt noterar jag med allvarlig oro att:

- mellan 2010 och 2019 har den förundersökning som har utförts mot herr Assange i Sverige har öppnats av en åklagare, lagts ner av en annan, återöppnats och sedan lagts ner igen av en tredje, bara för att återöppnas av en fjärde — utan att något avgörande framsteg i processer har uppnåtts under nästan ett decennium;
- under mer än nio års "preliminära" undersökning har herr Assange förhört två gånger, många uttalanden från målsäganden och vittnen har insamlats, och flera DNA-analyser har utförts, men åklagaren kan fortfarande inte framlägga tillräckligt med bevis för att kunna göra en formell anmälan.
- i juli 2019, ett år före preskriptionstidens utgång för den enda återstående anklagelsen mot herr Assange, påstod den svenska åklagaren att sin förundersökning fortfarande inte var tillräckligt framskriden för att möjliggöra ett förhör av herr Assange;
- sedan 2010 verkar den svenska åklagaren ha gjort allt för att hålla i gång den förenklade historien om "den våldtäktsmisstänkte" som den hela tiden har spridit, samtidigt som den har underlåtit att lägga fram de bevis som skulle styrka denna historia för transparent och oberoende offentlig granskning.

Den svenska åklagarens fortsatta förhållande, som redan augusti 2015 föranledde utlöpanget av preskriptionstiden för AA:s anklagelser, gör det nu alltmer sannolikt att SW:s anklagelser kommer att upphöra enligt den gällande tioåriga preskriptionstiden. Det kan förutses att denna utgång skulle beröva inte bara herr Assange utan även AA, SW och allmänheten alla möjligheter att fastställa sanningen om anklagelserna samt att säkerställa ansvarsskyldighet, rättvisa och gottgörelse. Det är uppenbart att i detta scenario skulle ryktesskadan för herr Assange vara oåterkallelig.

4. Sveriges oenighet med FN:s institutioner för de mänskliga rättigheterna

Jag noterar vidare att ert excellens regering inte håller med vare sig slutsatsen av FN:s arbetsgrupp mot godtyckliga frihetsberövanden (UNWGAD) den 4 december 2015 att herr Assange utsattes för godtycklig inspärning i Ecuadors ambassad, eller med mitt ämbetes slutsats att Sverige enligt internationell lag är skyldigt till att ha utsatt herr Assange för psykologisk tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. Jag förstår att ert excellens regering kan ha sin egen uppfattning om delar av det gällande juridiska underlaget. Men Sverige har upprepade gånger visat en motvilja att tillräckligt ta itu med allvarliga farhågor som har uttryckts av FN:s gällande institutioner för mänskliga rättigheter. Det handlar om att minska oacceptabla påverkan på de mänskliga rättigheterna orsakade av dess politik och praxis, samt att vidta obligatoriska rättsliga åtgärder för utredning, åtal, gottgörelse och rehabilitering. Detta ger inget positivt intryck av trovärdigheten i Sveriges åtagande för mänskliga rättigheter, och potentiellt kan det försvaga effektiviteten i FN:s system för mänskliga rättigheter som helhet.

I det sammanhanget vill jag upprepa att Sverige har en dokumenterad historia av att extrajudiciellt överlämna personer till USA:s förvar med efterföljande tortyr, samt att bevilja straffrihet till sina ansvariga statsföreträdare, i strid mot principen om obligatorisk kriminell utredning enligt både internationell och nationell lag (Agiza mot Sverige, CAT/C/34/D/233/2003, och Alzery mot Sverige, ICCPR/C/88/D/1416/200). Jag erinrar mig också att det redan i Agiza-fallet konstaterades att Sverige hade underlåtit att framlägga relevant information och att fullständigt samarbeta med FN:s kommitté mot tortyr så som krävs av CAT (§ 13.10). Dessutom har Sverige genomgående vägrat att ge herr Assange försäkringar mot hans eventuella vidareutlämning till USA i strid mot art. 7 ICCPR och art. 3 CAT. Mot denna bakgrund, förvärrad av den genomgripande godtyckligheten med vilken den brottsutredningen mot honom har utförts av den svenska åklagarmyndigheten, hade herr Assange en befogad rädsla för att han, efter utlämning till Sverige, skulle vidareutlämnas till USA utan vederbörlig hänsyn till allmänt erkända principer för rättssäkerhet och *non-refoulement*.

Det är väl känt att, så snart som herr Assange på den 11 april 2019 gripits av den brittiska polisen, utfärdade USA en begäran om hans utlämning, vilket tyder på att USA-myndigheterna kände väl till och var förberedda för det nära förestående gripandet. Detta visar att, oavsett huruvida Sverige redan hade fått en formell utlämningsbegäran från USA, hade herr Assange goda grunder att förvänta sig att en sådan begäran omedelbart skulle utfärdas om han någonsin skulle hamna under svensk jurisdiktion. I ljuset av dessa omständigheter, kan det inte i god tro påstås att herr Assanges inspärning på den ecuadorianska ambassaden var "frivillig" och att han var "fri att lämna när som helst", eller att denna inspärning var nödvändig och proportionell i något lagligt syfte. Därför instämmer jag i UNWGAD:s uppfattning att herr Assanges inspärning i den ecuadorianska ambassaden motsvarade ett godtyckligt frihetsberövande.

5. Godtyckligt frihetsberövande och tortyr

Även om godtycklig frihetsberövning inte nödvändigtvis motsvarar tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, finns det ett obestridligt samband mellan dessa båda företeelser. Inspärning kan innefatta inslag av godtycklighet, utdragna och/eller obestämda varaktighet, vägran att tillhandahålla information, förnekandet av grundläggande processuella rättigheter, och alltmer påträngande, inkräktande och förtryckande förhållanden på grund av ständig övervakning och ständigt trakasseri. Kumulativt kan allt detta vålla allvarlig psykologisk skada som väl kan motsvara tortyr eller annan misshandel (ICCPR/C/116/D/2233/2013).

Således kan till och med faktorer som inte nödvändigtvis motsvarar tortyr eller misshandel när de tillämpas som enstaka åtgärder under en mycket begränsad tid — som till exempel ooberättigad häktning, försenad tillgång till processuella rättigheter och måttligt fysiskt obehag — kan överskrida den relevanta tröskeln om de tillämpas kumulativt och/eller under en lång obestämd tid.

Ju längre en situation med godtyckligt frihetsberövande och bristfälliga förhållanden pågår, och ju mindre den berörda personen kan göra för att påverka sin egen situation, desto mer intensivt blir det mentala och emotionella lidandet, och desto större är sannolikheten för att förbudet mot tortyr och misshandel har brutits mot (A/HRC/37/50, §§25-27). I detta fall visade en grundlig medicinsk

undersökning enligt Istanbulprotokollet att denna tröskel tydligt har uppnåtts samt att, efter en långvarig utsatthet för en kombination av godtycklig inspärning och ohämmad offentlig mobbing visade herr Assange alla typiska symptom för psykologisk tortyr. Kort sagt verkar det som om Förenta staterna, Sverige, Storbritannien, och mer nyligen Ecuador har bedrivit en avsiktlig, ihållande och samordnad kampanj för att isolera, demonisera, trakassera och till slut tystna herr Assange.

6. Sveriges internationella ansvar

Medicinska och faktiska bevis samt indicier som jag har till förfogande visar att det sätt på vilket Sverige utförde sin förundersökning mot herr Assange — däribland den ohämmade och oreflekterade spridningen och förevigande av historien om "den våldtäktsmisstanke" — var huvudfaktorn som utlöste, möjliggjorde och uppmanade den efterföljande kampanjen för ihållande, samlad offentlig mobbing och juridisk förföljelse av herr Assange i olika länder, vars kumulativa effekter endast kan beskrivas som psykologisk tortyr. Enligt min bedömning vore det inte för den svenska utredningens godtycklighet hade herr Assange i all sannolikhet inte blivit utsatt för misshandel och förtal motsvarande tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning.

Detta ämbetes ståndpunkt har genomgående varit att förbudet mot tortyr och annan misshandel inte är territoriellt begränsat (A/70/303, para 65-66) samt att dess tillämplighet inte är avhängigt fysiskt förvar, utan på en stats fallenhet att tillfoga smärta, lidande eller förnedring som uppfyller definitionskriterierna i artikel 1 eller 16 i CAT (A/72/178, para. 33-36). Vidare är skyldigheten att vidta effektiva förebyggande åtgärder enligt artiklarna 2 och 16 i CAT inte begränsad till potentiella offer inom statens jurisdiktion, utan den "tydligt omfattar åtgärder som vidtagits av stater i sina egna jurisdiktioner för att förhindra tortyr eller annan misshandel utanför sina territorier" (A / 70/303, §33). Alltså, oavsett herr Assanges geografiska läge, har Sverige en rättslig skyldighet att förhindra, åtala och straffa handlingar av tortyr och misshandel mot honom inom svensk jurisdiktion, inklusive blotta "försök", "medverkan" och "deltagande" (art. 4(1) CAT).

Det finns övertygande bevis för att svenska statsföreträdare aktivt och medvetet har bidragit till den psykologiska tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning som tillfogats herr Assange, antingen genom direkt förövande eller genom medverkan eller deltagande, som alla räcker för att utlösa Sveriges internationella skyldighet att utreda, åtala och tillhandahålla gottgörelse och rehabilitering enligt CAT och ICCPR.

Vidare, genom att medvetet skapa, upprätthålla, bortse från samt vägra att lindra en situation som tillfogar herr Assange allvarligt lidande, kan Sveriges internationella ansvar också baseras på "stöd och medhjälp" till en eller flera av de andra staterna som är inblandade i förföljelsen och tortyren av herr Assange (art. 16 ILC ARSIWA) samt på andra former av gemensamt ansvar (art. 47 ILC ARSIWA). Slutligen, eftersom förbudet mot tortyr och den tillhörande principen om *non-refoulement* är absoluta och oåterkalleliga, har de båda företrädare framför alla andra rättigheter och skyldigheter som Sverige kan ha enligt internationell eller nationell lag.

7. Skyldighet att utreda, åtala och straffa

Under artiklarna 4 och 12 i CAT, är stater skyldiga att kriminalisera varje tortyrhandling, inklusive alla sorters försök, medverkan och deltagande, och att utföra en prompt och opartisk utredning där det finns rimlig grund att tro att en sådan handling har begåtts inom eller från sina jurisdiktioner. Dessutom måste överordnade statsföreträdarens ansvar — vare sig det gäller direkt anstiftan eller uppmaning till tortyr eller misshandel, eller tillåtelse eller samtycke däri — utredas fullständigt av kvalificerade, självständiga och opartiska rättsliga myndigheter (CAT GC2, para. 26).

Beroende på utfallet av en sådan utredning är stater skyldiga att åtala och straffa överträdelser, samt att tillhandahålla gottgörelse och rehabilitering (art. 5-9 och 13-14 i CAT). Dessa skyldigheter, som också kan härledas från art. 2 och 7 i ICCPR, måste utövas och tolkas i enlighet med de universellt erkända principerna om *pacta sunt servanda* [”avtal skall hållas] och av god tro. Detta enligt den vanliga innebörden hos villkoren i Konventionen i deras sammanhang och i ljuset av Konventionens mål och syfte, nämligen att över hela världen effektivisera kampen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller straff (förordet i CAT; art. 26 och 31 i VCLT). Därför noterar jag med tillfredsställelse ers excellens regerings uttryckliga åtagande till ”principen om obligatorisk brottsutredning” i svensk lag ”vilket innebär att en brottsutredning måste inledas så snart det finns skäl att tro att ett brott har begåtts”.

Som preciseras i mitt brev av den 28 maj 2019, utfördes en grundlig kriminalteknisk och psykiatrisk undersökning av herr Assange enligt ”Istanbulprotokollet” i samband med mitt besök hos honom den 9 maj 2019. Undersökningen fann ett tydligt mönster av symtom som är typiska för personer som har utsatts för psykologisk tortyr under en längre tid. Baserat på en detaljerad utvärdering av tillgängliga bevis, fann jag att det godtyckliga sättet på vilket Sverige utförde och publicerade sin brottsutredning mot herr Assange har definitivt bidragit till utlösningen av de observerade medicinska effekter som är symtomatiska för psykisk tortyr.

Dessa slutsatser av undertecknad mandatinnehavare, och två oberoende medicinska experter som är erfarna och specialiserade på undersökning av tortyroffer, ger utan tvivel ”rimlig grund att tro” att svenska statsföreträdare på ett avgörande sätt har bidragit till den psykiska tortyren av herr Assange. Därför har svenska myndigheter inte rätt att bara avfärda dessa slutsatser, utan har en tydlig och otvetydig fördragsenlig förpliktelse att utföra en prompt och opartisk utredning av dessa anklagelser och, i händelse av överträdelser, åtala och straffa förövarna samt att ge herr Assange gottgörelse och rehabilitering.

Avslutningsvis uppmanar jag ers excellens regering att i linje med dess fördragsskyldigheter enligt CAT, ICCPR och EMK (Europakonventionen) utföra en prompt och opartisk utredning i syfte att ge ett detaljerat och slutgiltigt svar på de frågor som, angivna i mitt brev av den 28 maj 2019 här nedan upprepas och kompletteras så här:

1. Vänligen tillhandahålla all ytterligare information ni har och alla kommentarer ni vill göra om ovan nämnda påståenden och iakttagelser.

2. Vänligen förklara, punkt för punkt och i detalj, förenligheten av var och en av de svenska myndigheternas handlingar och underlåtenheter som beskrivs i avsnitt 3 ovan, samt av den svenska utredningens totala inverkan på herr Assanges rättigheter och rykte, med Sveriges internationella förpliktelser om mänskliga rättigheter, särskilt med antagandet om oskyldighet och principerna om lagenlighet, opartiskhet, nödvändighet, proportionalitet, effektivitet och god tro, som alla är väsentliga rättssäkerhetskrav som är oumbärliga för rättvisa och rättsstaten.
3. Vänligen tillhandahålla detaljerna och, i mån av tillgänglighet, resultaten av alla utredningar och av rättsliga eller andra undersökningar som eventuellt har utförts eller som förutses, i förhållande till mitt ämbetes bedömning av den psykologiska tortyren och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller straff som tillfogats herr Assange som har resulterat från handlingar eller underlåtenheter som förekommit i eller från Sveriges jurisdiktion. Om inga sådana åtgärder har vidtagits, vänligen förklara hur detta är förenligt med Sveriges förpliktelser om mänskliga rättigheter.
4. Vänligen tillhandahålla detaljerna för alla åtgärder som har vidtagits eller som förutses för att skydda herr Assange från att utsättas för ytterligare tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning genom handlingar eller underlåtenheter som förekommit i eller från Sveriges jurisdiktion. Om inga sådana åtgärder har vidtagits, vänligen förklara hur detta är förenligt med Sveriges förpliktelser avseende mänskliga rättigheter.
5. Vänligen tillhandahålla detaljerna för alla åtgärder som har vidtagits eller som förutses för att försäkra att herr Assange får gottgörelse för de skador som har tillfogats honom genom handlingar eller underlåtenheter som förekommit i eller från Sveriges jurisdiktion. Det handlar bland annat om lämplig och tillräcklig kompensation, och de medel som behövs för fullständig fysisk, psykisk och ryktesmässig rehabilitering. Om inga sådana åtgärder har vidtagits, vänligen förklara hur detta är förenligt med Sveriges förpliktelser om mänskliga rättigheter.

Om herr Assange av någon anledning hamnar under svensk jurisdiktion, uppmanar jag ert excellens regering att avstå från att utvisa, utlämna eller på annat sätt överlämna herr Assange till USA eller någon annan jurisdiktion, till dess att hans rätt till asyl enligt flyktinglag eller till subsidiärt skydd enligt internationell människorättslag har fastställts i ett öppet och opartiskt förfarande som ger alla garantier för rättssäkerhet och rättvisa rättegångar, inklusive rätten att överklaga till alla relevanta internationella rättsliga och icke-rättsliga instanser.

Slutligen uppmanar jag alla relevanta svenska myndigheter att omedelbart upphöra att sprida nyheter eller information som skadar herr Assanges värdighet och integritet, eller som försvagar hans rättigheter till ett rättvist och opartiskt förfarande i enlighet med de mänskliga rättigheternas högsta standard.

Detta meddelande och alla svar som eventuellt erhållas från ers excellens regering kommer att offentliggöras via OHCHR:s kommunikationswebbplats* inom 60 dagar. De kommer också att göras tillgängliga i den sedvanliga rapport som kommer att lämnas till FN:s råd för mänskliga rättigheter.

Medan jag väntar på svar, uppmanar jag till att alla nödvändiga tillfälliga åtgärder vidtas för att göra slut på de påstådda brotten och förhindra att de upprepas samt att, i händelse av att utredningarna styrker eller tyder på att anklagelserna är riktiga, säkerställa att någon eller några personer ansvarar för de påstådda brotten.

Vänligen mottag, Ers Excellens, försäkran om min största högaktning.

Nils Melzer

Särskild rapportör om tortyr och annan grym,
omänsklig och förnedrande behandling eller bestraffning

*<https://spcommreports.ohchr.org>

* * *

Obs!: Detta är en översättning av ett officiellt FN-dokument på engelska som finns på

<https://julian-assange.se/docs/MelzerSweden-2.pdf>

Relaterad läsning

Från Hammarskjöld till Assange

<https://www.julian-assange.se/tortyr.htm>

Sweden & Assange

<http://www.nnn.se/nordic/assange.htm>

FAQ: U.N. Special Rapporteurs

<https://www.aclu.org/other/faqs-united-nations-special-rapporteurs>

OHCHR profile of Nils Melzer

<https://www.ohchr.org/EN/Issues/Torture/SRTorture/Pages/NilsMelzer.aspx>

Media vs. Melzer: Censorship by Omission

<https://www.julian-assange.se/docs/melzer-media.pdf>

Nils Melzers correspondence with USA concerning Julian Assange

<https://julian-assange.se/docs/Melzer-USA.pdf>

Government Offices of Sweden

Stockholm
11 November 2019
UD2019/09040FMR

Ministry for Foreign Affairs
Director-General for Legal Affairs

Mr Nils Melzer
Special Rapporteur on Torture and
Other Cruel, Inhuman or Degrading
Treatment or Punishment
Office of the High Commissioner
for Human Rights
United Nations
CH-1211 GENEVA 10
Switzerland

Communication (reference AL SWE 4/2019)

Dear Sir,

On behalf of the Swedish Government, I have the honour to acknowledge receipt of your communication of 12 September 2019 (AL SWE 4/2019) concerning Mr Julian Assange.

In relation to the communication of 12 September 2019, I would like to refer to the Government's response of 12 July 2019. The Government has no further observations to make.

Please accept, Sir, the assurances of my highest consideration.

Carl Magnus Nesser
Ambassador
Director-General for Legal Affairs